

forelagt Lagthinget, og at dette har billiget dets Indhold, men naar Lagthinget saaledes har erklæret sig enigt deri, saa forekommer det mig, at den danske Rigsdag neppe kan have Anledning til at foretage Forandringer, idet Lagthinget jo maa være den Autoritet, der bedst kender de locale Forhold paa Færøerne og bedst kan vide, hvad Færingerne kunne være tjente med. Jeg erkjender vel, at flere af de Bestemmelser, som den ærede Rigsdagsmand har gjort opmærksom paa, maa skee ikke uden Betænkelse, men det forekommer mig dog, at den ærede Taler har tillagt sine Indvendinger derimod en for stor Vægt. Hvad navnlig den Bestemmelse i § 3 angaaer, at Skibe under 15 Commercelasters Drægtighed skulle være udelukkede fra Besælling af Færøerne, da er dette en Bestemmelse, der er optaget i Analogie med hvad der gjælder for Farten herved, nemlig, at fremmede Skibe paa 15 Commercelaster og derunder ikke maae tage Deel i den indenlandske Fart; det er heller ikke let tænkeligt, at Skibe af saa ringe Læstedrægtighed vilde besøge Færøerne, det skulle da være, at der kunde komme Skibe dertil fra de nærliggende Shetlandsøer eller fra Norge med Tællast. Men iøvrigt forekommer det mig, at den reiste Indvending ikke kan være af væsentlig Betydning, idet Skibe paa 16 Gmst. kunne besøge Færøerne, saa Forskjellen er ingenlunde væsentlig. At kontrollere Størrelsen af Skibenes Læstedrægtighed, vil heller ikke frembyde nogen Vanstuelighed; Skibet maa jo være forsynet med Skibspapirer, navnlig med Maalebrev, hvoraf Størrelsen vil kunne erfares. Det er vel saa, at Maaling af Skibene i den første Tid sandsynligviis ikke vil kunne foretages oppe paa Færøerne, idet en saadan Maaling forudsætter Kundskaber, hvoraf neppe Nogen for Diebliffet der er i Besiddelse; men naar Handelen udvikler sig, vil det vistnok ikke være lange, inden der vil kunne findes Mænd, som vilde kunne være istand til at foretage en saadan Maaling. Hvad endelig den i § 5 foreslaaede Afgift af 2 Rd. pr. Gmst. angaaer, da forekommer den mig at være meget moderat, navnlig naar hensees til, at det er den eneste Afgift, der erlægges for at besøge Færøerne, og

II. Sags: Det er mig velbekjendt, hvad den ærede Minister anserte, at Lagthinget har bifaldet Forslaget, men jeg kan meget godt tænke mig, at Lagthinget, der saa ofte er blevet skuffet i sit Haab om at see Handelen frigiven, ikke har dristet sig til at modsætte sig nogen af de i Lovforslaget indeholdte Betingelser af Frygt for, at det Hele skulle falde tilbage igjen og ikke blive til Lov. Det maa jo forøvrigt være vor Sag at gennemføre den Dpgave, som er stillet af Regjeringen; men jeg troer, at Færingerne have meget billigt Krav paa at faae Frihandelen indrettet paa den for dem fordeeligste og hensigtsmæssigste Maade. Hvad Størrelsen af Fartøierne angaaer, troer jeg, at den ærede Minister vil være enig med mig i, at da der ligger Lande saa nær ved Færøerne som Island, Shetlands- og Orkney-Øerne, vil det netop være de mindre Foretagender, som skulle trives paa Færøerne, og at det fornuftigviis kan være os aldeles ligegyldigt, om man kommer med et Fartoi paa 14, 16 eller 18 Læster. Jeg indvender Intet imod Størrelsen af Afgiften, naar der overhovedet skal være nogen Afgift, men jeg mener, at der foreløbigt, indtil man vidste, hvorledes Handelen vilde fremmes, slet ingen Afgift burde erlægges. Jeg skal endnu bemærke, at der i § 8 med Hensyn til Skibenes Størrelse er udtalt, at dersom en Dppebørselsbetjent formener, at Maalet er urigtigt angivet, kan han foranstalte det ommaalt, og dette indbegaaer den Bemærkning af den ærede Minister, at Fartoiet maa være forsynet med Maalebrev, som i Tvivlstilfælde maatte kunne afgjøre dets Størrelse. Det vil altfaa let kunne hændes sig, at et fremmed Fartoi kom i den Ubehagelighed at skulle ommaales paa Færøerne, uden at være istand til at finde en Maalet. Da der aldeles ingen Told skal svares af Varer paa Færøerne, kan jeg heller ikke for min Person indsee Nødvendigheden af, at de fremmede Fartøier skulle medbringe en af Consulen eller Øvrigheden attesteret Fortegnelse over de Varer, som de føre dertil. Da Ingen mere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved